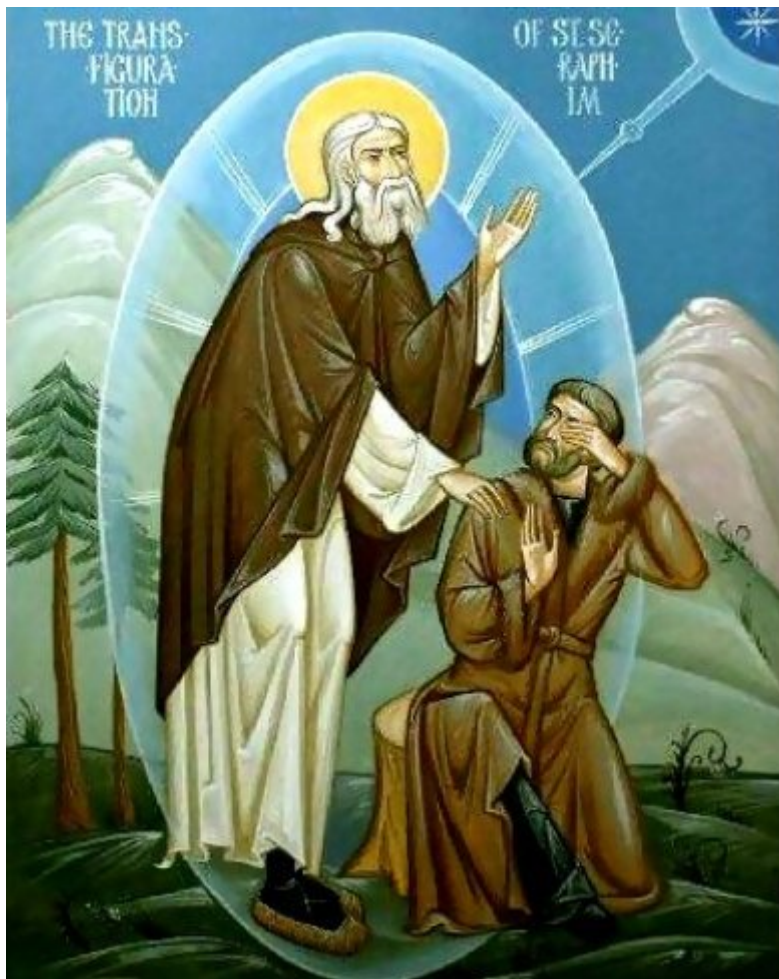
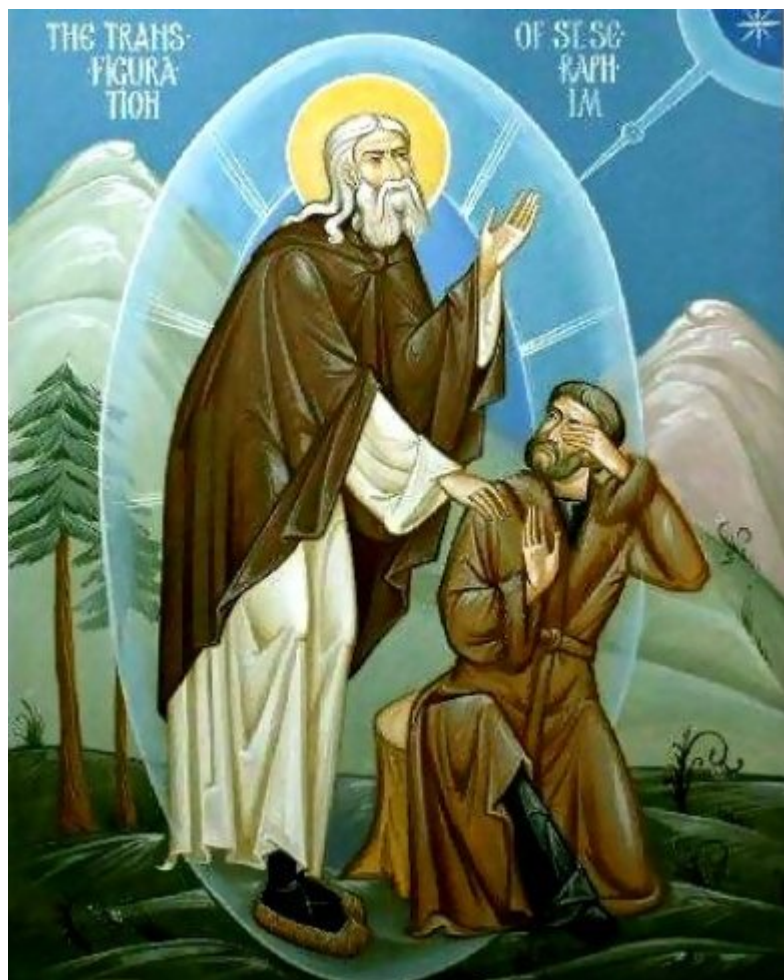

Η χάρις του Αγίου Πνεύματος

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

(Ο κτηματίας Νικόλαος Μοτοβίλωφ, που το 1831 θεραπεύθηκε θαυματουργικά από σοβαρή ασθένεια με την προσευχή του οσίου Σεραφείμ, απέκτησε την εύνοιά του και αξιώθηκε να συζητήσει πολύ μαζί του γύρω από το Άγιον Πνεύμα. Τη συζήτησή του αυτή κατέγραψε σε σημειώσεις, οι οποίες παρέμειναν στη μονή Ντιβέγιεβο περισσότερο από εξήντα χρόνια. Το 1902 τις παρέλαβε ο Σ.Α. Νείλος από τη γερόντισσα Ελένα Νικαλάεβνα, χήρα του Μοτοβίλωφ, και με την άδεια της ηγουμένης Μαρίας τις έφερε στο φως της δημοσιότητας το 1903 στα «Μοσχοβίτικα χρονικά» του Ιουλίου με τον τίτλο: «Το Πνεύμα του Θεού αναπαυόταν φανερά στον πατέρα Σεραφείμ του Σαρωφ, στη συζήτησή του για τον σκοπό της χριστιανικής ζωής».

Η συνομιλία του Αγίου Σεραφείμ του Σάρωφ με τον Μοτοβίλωφ

Αργότερα οι σημειώσεις αυτές αναδημοσιεύθηκαν από τον Λ. Ντενίσωφ στο βιβλίο του «Ο βίος του οσίου Σεραφείμ του Σαρωφ» και από τον πατέρα Π. Φλορένσκυ στο έργο του «Στύλος και εδραίωμα της αληθείας».)

Ο σκοπός της ζωής μας

«Ήταν Πέμπτη. Η μέρα ήταν σκοτεινή. Το χιόνι, περίπου 25 πόντοι, σκέπαζε τη γη και από τον ουρανό εξακολουθούσαν να πέφτουν πυκνές νιφάδες χιονιού, όταν ο στάρετς (γέροντας) Σεραφείμ άρχισε να συνομιλεί μαζί μου. Με έβαλε να καθήσω σ' ένα κορμό δένδρου που μόλις είχε κόψει, και ο ίδιος κάθησε απέναντί μου. Βρισκόμασταν στο δάσος πλάι στο ερημητήρι του στο βουνό που κατεβαίνει μέχρι

τις όχθες του ποταμού Σάρωφκα.

— Ο Κύριος μου απεκάλυψε, είπε ο μεγάλος στάρετς, ότι από τα παιδικά σου χρόνια ζητάς με φλογερό πόθο να μάθεις ποιός είναι ο σκοπός της χριστιανικής ζωής και ότι πολλές φορές ρώτησες γι' αυτό διάφορους πνευματικούς ανθρώπους.

— Πραγματικά, απάντησα, από τα δώδεκα χρόνια μου με απασχολούσε επίμονα αυτή η σκέψη και απευθύνθηκα σε πολλά πνευματικά πρόσωπα, αλλά οι απαντήσεις δεν με ικανοποιούσαν.

— Ναι συνέχισε ο στάρετς, γιατί κανείς δεν σου έδωσε οριστική απάντηση. Σου έλεγαν: «Πήγαινε στην Εκκλησία, προσευχήσου στο Θεό, εφάρμοσε τις εντολές Του, κάνε το καλό. Αυτός είναι ο σκοπός της Χριστιανικής ζωής». Μερικοί, μάλιστα δυσανασχετούσαν μαζί σου γιατί έδειχνες μία περιέργεια που δεν θα άρεσε στο Θεό (!). «Μη ζητάς πράγματα που είναι πάνω από τις δυνάμεις σου», σου έλεγαν. Αυτές οι απαντήσεις όμως δεν μπορούσαν να σε ικανοποιήσουν. Εγώ, ο φτωχός Σεραφείμ, θα σου εξηγήσω τώρα ποιός είναι πραγματικά αυτός ο σκοπός. Η προσευχή, η νηστεία, η αγρυπνία, η άσκηση και όποιο χριστιανικό έργο, όσο καλό και αν είναι αυτό καθαυτό, δεν μπορεί να γίνει σκοπός της Χριστιανικής ζωής, μολονότι είναι απαραίτητο για την πραγματοποίηση του σκοπού. Δεν μπορεί, λοιπόν, το μέσο να γίνει σκοπός. Πραγματικός σκοπός της Χριστιανικής ζωής είναι η απόκτηση του Αγίου Πνεύματος.

— Πρέπει να γνωρίζεις, συνέχισε ο στάρετς, ότι οποιοδήποτε χριστιανικό έργο, μόνον όταν γίνεται από αγάπη προς το Χριστό, φέρνει τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος. Η προσευχή, η νηστεία, η αγρυπνία, η ελεημοσύνη και όλα τα άλλα καλά έργα, που γίνονται χάριν του Χριστού, είναι απλά και μόνο μέσα για την απόκτηση του Αγίου Πνεύματος.

— Πως μπορεί κανείς να αποκτήσει το Άγιο Πνεύμα; ρώτησα το στάρετς. Δεν μπορώ να το καταλάβω καλά αυτό.

— Η απόκτηση του Αγίου Πνεύματος μοιάζει λίγο με το εμπόριο. Αποκτώ, σημαίνει μαζεύω, συγκεντρώνω, απάντησε ο στάρετς. Εσύ γνωρίζεις σίγουρα τι σημαίνει αποκτώ χρήματα. Ακριβώς αυτό ισχύει και για το Άγιο Πνεύμα. Σκέψου, λοιπόν, τη σημασία της λέξης «αποκτώ» με την κοσμική, τη γήινη έννοια. Οι άνθρωποι σκοπεύουν στην απόκτηση χρημάτων, τιμών, διακρίσεων και άλλων ανταμοιβών για τις προσφερόμενες υπηρεσίες τους. Το Άγιο Πνεύμα είναι ένα «κεφάλαιο» για την απόκτηση του οποίου αγωνίζεται ο άνθρωπος. Είναι όμως ένα «κεφάλαιο» αιώνιο, μοναδικό, αστείρευτο και ευλογημένο. Αποκτάται με τους ίδιους περίπου τρόπους, όπως το χρηματικό κεφάλαιο ή τα διάφορα αξιώματα.

Γήινα εμπορεύματα είναι τα καλά έργα που γίνονται από αγάπη στο Χριστό και φέρνουν τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, χωρίς το οποίο δεν υπάρχει σωτηρία. Κάθε καλό έργο που γίνεται στο όνομα του Χριστού φέρνει τη χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Περισσότερο όμως απ' όλα μας τη φέρνει η προσευχή, γιατί είναι πάντα στα χέρια μας σαν ένα εύχρηστο όπλο. Είναι προσιτή στον πλούσιο, στο φτωχό, στο σοφό, στον απλοϊκό, στο δυνατό, στον αδύνατο, στο γερό, στον ασθενή, στο δίκαιο και στον αμαρτωλό. Είναι μεγάλη η δύναμη της προσευχής. Περισσότερο από κάθε άλλο μέσο, είναι ικανή να μας φέρει το Άγιο Πνεύμα. Και βρίσκεται πάντα στη διάθεση του καθενός, θα είμαστε μακάριοι, αν μας βρει ο Κύριος άγρυπνους, εν προσευχή, μέσα στην πληρότητα των δώρων του Αγίου Πνεύματος.

— Γέροντα, του είπα, μιλάς συνεχώς για την απόκτηση του Αγίου Πνεύματος ως σκοπό της Χριστιανικής ζωής. Αλλά πως και που μπορώ να το δω; Τα καλά έργα είναι ορατά. Άραγε το Άγιο Πνεύμα μπορεί να γίνει ορατό; Πως μπορώ να ξέρω αν είναι ή δεν είναι μαζί μου;

— Στις μέρες μας, αποκρίθηκε ο στάρετς, υπάρχει γενική ψυχρότητα για την αγία πίστη του Χριστού και αδιαφορία για τη θεία Πρόνοια που ενεργεί τα πάντα για να μας φέρει κοντά Του. Η ψυχρότητα και η αδιαφορία διέκοψαν την κοινωνία του ανθρώπου με το Θεό και μας απομάκρυναν σχεδόν εντελώς από την αληθινή χριστιανική ζωή. Στην Αγία Γραφή, Παλαιά και Καινή Διαθήκη, συχνά αναφέρεται η

εμφάνιση του Θεού στους ανθρώπους. Μερικοί λένε: «Τα χωρία αυτά είναι ακατανόητα. Πως μπορούν οι άνθρωποι με τα ίδια τους τα μάτια να δουν το Θεό»; Τίποτε όμως ακατανόητο δεν υπάρχει εδώ. Η δυσκολία προέρχεται από τη δική μας απομάκρυνση από το Θεό. Γίναμε αδιάφοροι για τη σωτηρία με αποτέλεσμα να ερμηνεύουμε λανθασμένα πολλά χωρία της Αγίας Γραφής. Με την πρόφαση της επιστημονικής γνώσης μπήκαμε σε τέτοιο σκοτάδι άγνοιας ώστε μας φαίνονται ακατανόητα όσα για τους παλιούς ήταν προσιτά και κατανοητά. Εκείνοι δεν έβρισκαν καθόλου παράδοξη την εμφάνιση του Θεού ανάμεσά τους. Έβλεπαν τη χάρη του Αγίου Πνεύματος όχι στον ύπνο τους ή σε φανταστικές εκστάσεις, αλλά καθαρά και αληθινά.

Η χάρη του Αγίου Πνεύματος, φιλόθεε, δίνεται σε όλους μας κατά το Άγιο Βάπτισμα. Στο μυστήριο του Αγίου Χρίσματος η χάρη του Αγίου Πνεύματος μας σφραγίζει μυστηριακά με τη χρίση των βασικών οργάνων του σώματός μας, όπως ορίζει η Εκκλησία, ο αιώνιος φύλακας αυτής της χάρης. Κατά τη χρίση λέμε: «Σφραγίς δωρεάς Πνεύματος Αγίου». Εμείς οι φτωχοί άνθρωποι συνήθως σφραγίζουμε τα θησαυροφυλάκια που περιέχουν κάποιο θησαυρό. Αλλά ποιός θησαυρός μπορεί να είναι μεγαλύτερος και πολυτιμότερος από τα δώρα του Αγίου Πνεύματος τα οποία μας προσφέρονται κατά το Άγιο Βάπτισμα; Η χάρη αυτή είναι τόσο μεγάλη, βαθιά και απαραίτητη, που ακόμα και στον πλανεμένο άνθρωπο δεν του αφαιρείται μέχρι το θάνατό του.

— Πως είναι δυνατόν να ξέρω, ρώτησα τον Γέροντα, αν βρίσκομαι και εγώ στη χάρη του Αγίου Πνεύματος;

— Είναι πολύ απλό, μου απάντησε. Ο Κύριος λέει ότι όλα είναι απλά για εκείνον που αποκτάει τη γνώση. Το δυστύχημα για μας είναι ότι δεν ζητάμε αυτή τη θεϊκή γνώση η οποία δεν κάνει θόρυβο, γιατί δεν είναι «εκ του κόσμου τούτου». Οι Απόστολοι είχαν αυτή τη γνώση και καταλάβαιναν αν είχαν μαζί τους το Άγιο Πνεύμα η όχι. Έτσι εξηγείται και το «έδοξε τω Αγίω Πνεύματι και ημίν» (Πραξ. 15:28). Βλέπεις, λοιπόν, αγαπητέ μου, ότι το πράγμα είναι απλό;

— Παρ' όλα αυτά δεν καταλαβαίνω πως μπορώ να είμαι απόλυτα βέβαιος ότι βρίσκομαι στη χάρη του Αγίου Πνεύματος; Πως μπορώ να διακρίνω την

πραγματική Του παρουσία στη ζωή μου;

— Σου είπα, φιλόθεε, ότι αυτό είναι πολύ απλό και σου διηγήθηκα λεπτομερειακά πως μπορούν οι άνθρωποι να γεμίσουν με το Άγιο Πνεύμα και πως μπορούμε να διακρίνουμε την παρουσία του μέσα μας. Τι περισσότερο ζητάς;

— Θέλω να τα καταλάβω αυτά πολύ καλά, απάντησα.

Τότε ο στάρετς Σεραφείμ με έπιασε δυνατά από τους ώμους και μου είπε:

— Τώρα βρισκόμαστε, παιδί μου, και οι δύο μέσα στο Άγιο Πνεύμα. Γιατί δεν με κοιτάς;

— Δεν μπορώ να σε κοιτάξω, Γέροντα, γιατί από τα μάτια σου βγαίνουν λάμπεις. Το πρόσωπό σου έγινε φωτεινότερο και από τον ήλιο και τα μάτια μου κλείνουν από τον πόνο.

— Μη φοβάσαι, φιλόθεε. Τώρα και εσύ έχεις γίνει φωτεινός όπως εγώ. Έχεις και εσύ πληρωθεί από το Άγιο Πνεύμα, αλλιώς δεν θα μπορούσες να με δεις έτσι όπως με βλέπεις.

Και σκύβοντας κοντά μου μου είπε ψιθυριστά:

— Παρακαλούσα τον Κύριο με όλη μου την καρδιά να σε αξιώσει να δεις φανερά και με τα σωματικά σου μάτια την παρουσία του Αγίου Πνεύματος. Και να, αγαπητέ μου, ο Κύριος ικανοποίησε την ταπεινή παράκληση του φτωχού Σεραφείμ. Πως να μην Τον ευγνωμονούμε και οι δύο για την ανέκφραστη αυτή δωρεά Του! Ευχαρίστησε Τον, φιλόθεε, γιατί παρηγόρησε την καρδιά σου με τη θεία χάρη Του όπως η φιλόστοργη μάνα θάλπει τα παιδιά της. Λοιπόν, παιδί μου, γιατί δεν με κοιτάς στα μάτια; Κοίταξέ με απλά και μη φοβάσαι. Ο Κύριος είναι μαζί μας.

Ύστερα από τα λόγια αυτά τον κοίταξα στο πρόσωπο. Συγκλονίστηκα κυριολεκτικά. Με πλημμύρισε δέος. Φαντασθείτε τον ήλιο στην πιο δυνατή λάμψη της μεσημβρινής ακτινοβολίας του και στο κέντρο του ήλιου να κοιτάζετε το πρόσωπο του ανθρώπου με τον οποίο συνομιλείτε. Βλέπετε τις κινήσεις των χειριών του, την έκφραση των ματιών του, ακούτε τη φωνή του, αισθάνεστε τα χέρια του απλωμένα γύρω από τους ώμους σας, αλλά δεν βλέπετε ούτε αυτό το χέρι, ούτε το σχήμα του, ούτε τον ίδιο τον εαυτό σας. Δεν βλέπετε παρά μόνο το εκτυφλωτικό φως που απλώνεται παντού γύρω σας και φωτίζει με τη λάμψη του το χιόνι που καλύπτει το ξέφωτο και τις χιονοστιβάδες που πέφτουν τριγύρω. Είναι αδύνατο να φανταστεί κανείς αυτά που έζησα εκείνες τις στιγμές!

— Τι αισθάνεσαι τώρα; με ρώτησε ο στάρετς Σεραφείμ.

— Εξαιρετικά καλά, είπα.

— Δηλαδή, πες μου συγκεκριμένα, τι νιώθεις;

— Νιώθω τέτοια γαλήνη και ειρήνη που δεν μπορώ να την εκφράσω με λόγια!, απάντησα.

— Αυτή φιλόθεε, είπε ο στάρετς, είναι η ειρήνη για την οποία μίλησε ο Χριστός στους μαθητές Του: «Ειρήνην την εμήν δίδωμι υμίν· ου καθώς ο κόσμος δίδωσιν, εγώ δίδωμι υμίν» (Ιω. 14, 27). Σ' αυτούς τους ανθρώπους που ο κόσμος μισεί αλλά ο Θεός «φιλεί», δίνει ο Κύριος αυτή την ειρήνη που τώρα εσύ αισθάνεσαι. Τι άλλο νιώθεις;

— Μια ασυνήθιστη γλυκύτητα, απάντησα.

— Αυτή είναι η γλυκύτητα για την οποία μιλάει η Αγία Γραφή: «μεθυσθήσονται από ποιότητος οίνου σου, και τον χειμάρρουν της τρυφής σου ποτιείς αυτούς» (Ψαλμ. 35:9). Αυτή ακριβώς η γλυκύτητα πλημμυρίζει τώρα τις καρδιές μας και ξεχύνεται σ' ολόκληρη την ύπαρξή μας σαν μία ανέκφραστη ευφροσύνη. Από αυτή τη γλυκύτητα οι καρδιές μας μοιάζει να λιώνουν. Νιώθουμε και οι δύο μας τόση ευτυχία, που καμμιά γλώσσα δεν μπορεί να εκφράσει. Τι άλλο αισθάνεσαι;

— Μια ανείπωτη χαρά.

— Και αυτή η χαρά, παιδί μου, είναι μηδαμινή όταν συγκριθεί με κείνη τη χαρά για την οποία έχει γραφτεί: «οφθαλμός ουκ είδε και ους ουκ ήκουσε και επί καρδίαν ανθρώπου ουκ ανέβει, α ητοίμασεν ο Θεός τοις αγαπώσιν Αυτόν» (Α! Κορινθ. 2:9). Τώρα σε μας δίνεται η πρόγευση αυτής της χαράς. Και αν νιώθουμε τόση γλυκύτητα και ευφροσύνη τώρα, τι να πούμε τότε για τη χαρά εκείνη που ετοιμάστηκε γι' αυτούς που κοπιάζουν εδώ στη γη; Και συ, παιδί μου, αρκετά υπέφερες στη ζωή σου. Κοίταξε όμως με ποιά χαρά τώρα σε παρηγορεί ο Κύριος! Τι άλλο αισθάνεσαι;

— Μια εξαιρετική θερμότητα, απάντησα.

— Τι θερμότητα, παιδί μου; Βρισκόμαστε στην καρδιά του χειμώνα και καθόμαστε έξω στο δάσος, πατάμε στο χιόνι και οι χιονονιφάδες συνεχίζουν να πέφτουν πάνω μας και μας έχουν σχεδόν σκεπάσει. Τι είδους θερμότητα μπορεί να αισθάνεσαι;

— Όπως όταν λούζομαι στο λουτρό με ζεστό νερό και με περιτυλίζουν οι ατμοί.

— Μήπως αισθάνεσαι και τη μυρωδιά του λουτρού;

— Όχι, απάντησα. Στη γη δεν υπάρχει παρόμοια ευωδία. Κανένα άρωμα απ' όσα έχω χρησιμοποιήσει δεν δίνει τέτοια ευωδία.

— Ξέρω, ξέρω, είπε εκείνος. Έτσι είναι ακριβώς όπως το λες. Σε ρώτησα επίτηδες για να δω αν και εσύ αισθάνεσαι το ίδιο. Πραγματικά. Η πιο ευχάριστη ευωδία πάνω στη γη δεν μπορεί να συγκριθεί με αυτή που νιώθουμε τώρα, γιατί μας πλημμυρίζει η ευωδία του Αγίου Πνεύματος. Ποιά επίγεια ευωδία μπορεί να συγκριθεί μ' αυτή; Είπες, θεόφιλε, ότι γύρω μας υπάρχει θερμότητα όπως και στο λουτρό. Κοίτα όμως! Το χιόνι δεν έλιωσε πάνω μας ούτε στη γη που πατάμε. Αυτό σημαίνει ότι η θερμότητα δεν βρίσκεται στην ατμόσφαιρα, αλλά μέσα μας. Είναι αυτή που μας κάνει «τω πνεύματι ζέωντες» (Ρωμ, 12:1). Θερμαινόμενοι από αυτή τη θερμότητα οι ερημίτες, άνδρες και γυναίκες, δεν φοβόταν την παγωνιά του χειμώνα. Ένιωθαν σαν να ήταν ντυμένοι με ζεστές γούνες. Αυτό συμβαίνει και με μας τώρα, γιατί μέσα μας αναπαύεται η θεία χάρη του Αγίου Πνεύματος καθώς είπε ο Κύριος: «η βασιλεία του θεού εντός υμών εστί» (Λουκ. 17:21). Ακριβώς αυτή η βασιλεία του θεού βρίσκεται τώρα μέσα μας και μας φωτίζει και μας θερμαίνει, ευφραίνει τις αισθήσεις μας και γεμίζει τις καρδιές μας. Να τι σημαίνει να βρίσκεται κανείς μέσα στην πληρότητα του Αγίου Πνεύματος για την οποία ο άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος γράφει: «εγώ ο ίδιος είμαι γεμάτος από το Άγιο Πνεύμα». Μ' αυτό το ίδιο το Άγιο Πνεύμα γέμισε τώρα και μας τους φτωχούς ο Κύριος. Δεν νομίζω πως τώρα πια θα ξαναρωτήσεις, φιλόθεε, με ποιό τρόπο αποκτούν οι άνθρωποι τη χάρη του Αγίου Πνεύματος! Θα θυμάσαι την ανέκφραστη ευσπλαχνία του θεού που μας επισκέφθηκε σήμερα;

— Δεν ξέρω, Γέροντα, αν με αξιώσει ο θεός να θυμάμαι τόσο ζωντανά και καθαρά όσα έζησα σήμερα.

— Εγώ πιστεύω, απάντησε ο στάρετς, ότι ο Θεός θα σε βοηθήσει να κρατήσεις για πάντα στη μνήμη σου αυτή τη φανέρωση. Γιατί διαφορετικά δεν θα απαντούσε η αγαθότητά Του τόσο γρήγορα στην ταπεινή παράκληση του φτωχού Σεραφείμ. Ακόμα δε, γιατί όλα αυτά δεν δόθηκαν αποκλειστικά σε σένα μόνο, αλλά δια σου σ' όλο τον κόσμο ώστε και εσύ να στερεωθείς στο δρόμο του Θεού και άλλους να ωφελήσεις. Ο,τιδήποτε, λοιπόν φιλόθεε, ζητήσεις από τον Κύριο θα το λάβεις

αρκεί να αποβλέπει στη δόξα του Θεού και στο καλό του πλησίον. Γιατί ο Θεός δεν ξεχωρίζει το καλό του πλησίον μας από τη δόξα Του. Αλλά και αν ζητήσεις κάτι για προσωπικό σου όφελος μην αμφιβάλεις ότι θα σου το δώσει πρόθυμα αρκεί αυτό που ζητάς να είναι απολύτως αναγκαίο. Σου είπα και σου έδειξα στη πράξη όλα όσα ο Κύριος και η Παναγία Μητέρα Του θέλησαν να σου πουν και να σου δείξουν μέσα από μένα το φτωχό Σεραφείμ. Τώρα «πορεύου εν ειρήνη». Ο Κύριος και η Παναγία ας είναι μαζί σου.

Όταν ξεκίνησα να φύγω το όραμα δεν είχε σταματήσει. Ο Γέροντας βρισκόταν στην ίδια θέση που είχε στην αρχή της συνομιλίας μας και το Άρρητο Φως που είχα δει με τα μάτια μου συνέχιζε να τον περιβάλλει».

Πηγή: agiazoni.gr